

முருகப்பெருமானும் ஓடினும்:

ஓர் ஒப்பாய்வு

Lord Murugan and Odin: A Comparative Study

¹முனைவர் கிங்ஸ்டன் Dr.Kingston - ²முனைவர் சில்லாழி Dr Silllalee

Abstract

According to Tamils, the worship of Lord Muruga is a dominant one. The ancient Tamil culture put Muruga along with the geographical classification called Kurunji. The worship of Skanda in the Vedas and adoring Muruga by Tamil people later was placed on par in the culture of Tamils. In the same way, much before Christianity, in Germany, the worship of God Odin was in practice. This God was said to be proficient in war, curing diseases and wisdom. A deep probe into the similarities between Lord Muruga and Odin shows that these two share many features in common. Apart from the comparison of the two deities, the Godliness of the two is self evident. This Paper deals with the two Gods in terms of their origin, feature, credentials and the similarities.

Key Words: Muruga, Odin, Tamil Tradition, German Gods, Gungnir, Saivism.

முன்னுரை

உலக மக்கள் பல்வேறு விதமான சமய நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்நம்பிக்கையானது, அவரவர் வாழ்விடங்கள், நாகரீக அடைவுகள், வாழ்க்கை முறை, சிந்தனை அடைவுகள் என்பன வற்றின் அடிப்படையில் கண்டத்திற்குக் கண்டம், நாட்டிற்கு நாடு என மாறுபட்ட நிலையில் வளர்ந்துள்ளன. இவ்வாறு உலகில் தோன்றி வளர்ந்துள்ள சமயங்கள், நம்பிக்கைகள் யாவுமே ஒன்றோடு ஒன்று பெரும்பாலும் அடிப்படைக் கருத்தில் ஒற்றுமையைக் கொண்டு இருந்தாலும் அவைகளுக்கிடையே

குறிப்பிடத்தக்க மாறுபாடும் இருப்பதை மறுக்க முடியாது.

இந்த அடிப்படையில், இந்துக்களின் வழிபடு இறையாகப் போற்றப்படும் முருகப்பெருமானுக்கும், ஜெர்மானிய மக்களிடையே கிருத்துவ மதம் தோன்றுவதற்கும் முன்னரே இருந்து வந்துள்ள ‘ஓடின்’ (Odin) எனும் தெய்வத்திற்கும் இடையிலான ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை ஆய்வு செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். அந்த வகையில், இந்த ஆய்வு தொடக்கத்தில் முருகப்பெருமான் குறித்தும் ஜெர்மானியர்களின் ஓடின் தெய்வம்

¹ Dr.Kingston is a Lecturer in the Education University of Sultan Idris, Tanjung Malim, Malaysia. fkingston@gmail.com

² Dr Silllalee is a Assistant Professor in the Department of Modern Languages, University Tunku Abdul Rahman, Kajang, Malaysia. silllalee@yahoo.com

குறித்தும் சில அடிப்படைத் தகவல்களை முன்வைக்கின்றது. அதனைத் தொடர்ந்து முருகக் கடவுளுக்கும் ஒடின் தெய்வத்திற்கும் இடையில் நிலவக் கூடிய ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை இத்தெய்வங்களின் பின்புல வரலாறு, ஆயுதங்கள், தூழில்கள், தனித்தன்மைகள் போன்ற கருப்பொருளின் அடிப்படையில் ஆய்வு படைக்கப்பட்டுள்ளது.

முருகப்பெருமான்

தமிழர்களின் மிகத் தொன்மையான வழிபாடுகளுள் முருகக் கடவுளின் வழிபாடு தனித்துவம் உடையதாக விளங்குகின்றது. முருகப்பெருமான் குறிஞ்சி நிலக் கடவுளாக சங்ககால மக்களால் போற்றப்பட்டிருப்பது “சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்” (தொல்காப்பியம், அகத்தினை: 5) எனும் தொல்காப்பியரின் கூற்றின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. மேலும், தமிழில் எழுந்த முதல் பக்தி இலக்கியமாகத் திருமுருகாற்றுப்படை அமையப் பெற்றுள்ளதுவும் முருகப் பெருமானின் வழிபாட்டுத் தொன்மையை உறுதிபடுத்துகின்றது. வேதத்தில் போர்க்கடவுளாகக் குறிப்பிடப்படுகின்ற ஸ்கந்தனும் (கந்தன்) முருகப்பெருமானும் பிற்காலத்தில் ஒன்றாக்கப்பட்டு முருக வழிபாடு இந்துக்களின் தனிப்பெரும் வழிபாடாக நிலைபெற்றுள்ளது (தேவபூதி நடராஜா, 2011, 16).

முருகப்பெருமான் தமிழர் மட்டுமன்றி பொதுவில் இந்து சமயத்தினர் வழிபடும் தனிப்பெருங்கடவுளாவார். ஆதிசங்கரர் வகுத்தளித்த அறுவகைச் சமயங்களுள் கொமார சமயத்தின் முழுமுதற் கடவுளாக விளங்குபவர் முருகப்பெருமான் (Rajantheran, Silllalee, Viknarasa, 2009, 31). தமிழும் சமஸ்கிருதமும் முருகன் உலகிற்கீந்த கொடை என்பர் (சப்பிரமணியர் ஞானம் 500). முருகப்பெருமானின் பின்புலம் குறித்துக் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் இயற்றிய கந்தபுராணம் தெளிவுருத்துகின்றது. கந்தபுராணத்தின்படி முருகப் பெருமான்

தூரபதுமனால் துயருற்ற தேவர்களைக் காக்கும் பொருட்டு சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து ஆறு தீப் பொறிகளாகத் தோன்றியவர். உமையன்னையிடம் இருந்து சக்திவேல் பெற்று திருச்செந்தூரில் தாரகன், சிங்கமுகன், தூரபதுமன் முதலான அசரர்களை வதம் செய்து தேவர்களைச் சிறைமீட்டருளியவர் (நாராயணவேலுப் பிள்ளை, 1998, 3638).

இந்திரனின் மகளாகிய தேவயானையையும் நம்பிராஜன் எனும் வேடத்தலைவனின் மகளாகிய வள்ளியையும் மணம்புரிந்தவர். அறுபடை வீடுகள் மட்டுமன்றி குன்றுதோறும் குடிகொண்டு அடியவரைக் காப்பவர். அகத்தியர் முதலான சித்தர்களின் தலைவர் (இராசேந்திரன், சிவபாலன், சில்லாழி, 2009, 89). முருகப்பெருமான் பன்னிருகரமும், ஆறுமுகமும் கொண்டவர். என்றும் இளமையும் அழகும் மாறாதவர் என்பதுவே முருகன் திருநாமத்தின் பொருளாகும். இவர் சேவற்கொடியோன்; சக்தி வேலாயுதத்தைத் தாங்கியவர்; தந்தைக்கு ஒம் எனும் பிரணவ மந்திரத்தை உபதேசித்த தகப்பன் சவாமி (Manicka Rao Athinarayanan, 2012, 105). மயிலை வாகனமாகக் கொண்டவர். தமிழக கடவுள் என தமிழனத்தோரால் பெருமையுடன் கொண்டாடப்படுபவர் (இராசேந்திரன், சிவபாலன், சில்லாழி, 2009, 91).

ஐடன்

ஒடின் எனும் தெய்வம் ஜெர்மானிய பழங்கால மக்களால் வழிபடப்பட்டு வந்த மதிப்பு மிக்க கடவுளர் ஆவார். இவர் ஆசிரி இன மக்களாலும் வைகின் இன மக்களாலும் தனிப்பெருந் தெய்வமாகப் போற்றப்பட்டவர் (பிரிங், 2008). கிருத்துவமதம் தோன்றுவதற்கு முன்னர் வடக்கு ஐரோப்பியக் கண்டத்தின் ஒடின் தெய்வமானவர் தோர் (Thor), ஃஃரே (Frey) டிராய் (Try) ஆகிய தெய்வங்களுடன் இணைத்து முக்கியமான வழிபடு

தெய்வமாகத் துதிக்கப்பட்டு வந்தள்ளார் (Kathleen & Marian, 2004, 67).

ஜேர்மானிய நாட்டுப் பழங்கதைகளின்படி தொடக்கத்தில் பிரபஞ்சவளியெங்கும் நெருப்பும் குளிர்ச்சியும் மட்டும் நிலவியதாகவும், இவ்விரண்டும் ஒன்றோடு ஒன்று மோதிக் கொண்டதன் விளைவாக யமீர் (Ymir) எனும் பூதமும், ஐசீ கெள ஓளடுமலா (Icy Cow Audhumla) எனும் தெய்வமும் தோன்றினர். இவர்களுள் யமீர் பூதங்களையும் உலகில் முதன் மனிதனாகிய புரி (Buri) என்பவனையும் படைத்தார். புரி, போர்ஸ் (Boor) எனும் தெய்வத்தைப் பெற்றார். போர்ஸ், பெஸ்ட்லா (Bestla) எனும் பெண் தெய்வத்தை மனைந்தார். ஓடின் இவர்கள் இருவருக்கும் பிறந்த மகனாவார் (Shannon, 2010, 4). இவ்விருவருக்கும் மகனாகப் பிறந்த ஓடின் உலகின் ஆன்மாவாக அல்லது உலகின் சிறந்த ஆன்மாவாகப் போற்றப்படுகின்றார் (Steven Long, 2015, 25).

ஓடின் நோய்களைக் குணப்படுத்தும் கடவுளாகவும், குங்கின் தலைவனாகவும், கவிபாடும் ஆற்றலுடையவராகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றார் (Kathleen & Marian Rengel, 2004, 67). ஓடின் ஈட்டியைப் போன்ற தோற்றமுடைய குங்கீர் (Gungnir) எனும் ஆயுதத்தைத் கொண்டவர் (Charles & Patricia, 2013, 199). ஓடின் தெய்வத்திற்கு விலி (Vili) விவே (Ve) என இரண்டு சகோதரர்கள் உள்ளனர். இவரின் மனைவி ஃரிக்கா (Frigga) (Shannon, 2010, 9). ஓடினுக்கு பல்டூர் (Balder), ஹூர் (Hoor), தோர் (Thor) எனும் பிள்ளைகள் உண்டு (Charles & Patricia, 2013, 357). இவர் தனது தலையில் நீல நிறத்திலான மகுடத்தைச் சூடியவர் (Kathleen & Marian Rengel, 2004, 67).

புர்வ்கம்

முருகப்பெருமான் சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து ஆறு தீப்பொறிகளாக வெளிப்பட்டு அக்கினியாலும், வாயு பகவானாலும் கங்கையில் இடப்பட்டு

பின்னர் கங்கையால் சரவணப்பொய்கையில் சேர்ப்பிக்கப்பட்டு அங்கு ஆறு திருமேனிகளாகப் பிறப்பெடுத்தவர். உமையம்மை முருகனின் ஆறு திருவுருவங்களையும் அணைத்து ஆறுமுகக் கடவுளாக ஒன்றாக்கினார் (நாராயணவேலுப் பிள்ளை, 1998, 4041). ஆகவே சிவப்பரம்பொருளும் உமையம்மையும் முருகப்பெருமானின் தாய் தந்தையர் ஆவர்.

ஓடின் தெய்வத்தின் பிறப்பு இத்தகையதாகச் சித்தரிக்கப்படாவிட்டாலும் கூட இவரின் தந்தையாகிய போர்க்கும், தாயாகிய பெஸ்ட்லாவிற்கும், முருகக் கடவுளின் தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கும் தாயாகிய உமையம்மைக்கும் இடையில் சில ஒற்றுமைகள் நிலவுவதைக் காண இயலுகின்றது. சிவபெருமான் கைலாயநாதர். அவரின் வசிப்பிடம் மலைச்சிகரம். சிவபெருமானைப் போலவே ஓடினின் தந்தையாகிய போரும் உலகின் முதல் மலைத்தோடர் சார்ந்த இடத்தில் தோன்றியவராகவே அறியப்படுகின்றார். பிற்கால அறிஞர்கள் போரை நிலத்தின் கடவுளாக அடையாளப்படுத்தியுள்ளனர் (Steven Long, 2015, 25).

ஓடினின் தாயாராகிய பெஸ்ட்லா, போலத்தரான் எனும் மலை அசரனின் மகளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளார். முருகக் கடவுளின் தாயாகிய உமையன்னை, இமயமலையின் அரசனாகிய பர்வதராஜனின் மகளாவாள். அதனால்தான் உமையம்மைக்குப் பர்வதவர்த்தினி எனும் திருநாமம் உள்ளது (Kishore, 2001, 22). பர்வதராஜனின் மகளாகப் பிறந்த பார்வதி கடுந்தவத்தை மேற்கொண்டு அதன் பலனாகச் சிவப்பரம்பொருளை மனைந்தாள். அதன் பின்னரே முருகக்கடவுள் சிவபெருமானால் தோற்றுவிக்கப்பட்டார் எனக் கந்தபுராணம் உரைக்கின்றது (நாராயணவேலுப் பிள்ளை, 1998, 2737).

இதன் அடிப்படையில் சிவபெருமானுக்கும், போர்ஸ்சக்கும்

வாசத்தலத்தின் அடிப்படையிலும் உமையம்மைக்கும் பெஸ்ட்லாவிற்கும் தங்களின் பிறப்பின் அடிப்படையிலும் ஒற்றுமைகள் நிலவுவதை அறிய முடிகின்றது. ஆயினும் இந்த இரண்டு ஒற்றுமைகளை மட்டுமே கொண்டு ஜெர்மானியத் தெய்வங்களும் சிவனும் பார்வதியும் ஓன்றுதான் எனும் முடிவுக்கு வந்து விட முடியாது.

காரணம், சிவபெருமான் ஆதியும் அந்தமும் அற்றவர். அதனால்தான்,

“ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டாங்கண்”

(திருவெம்பாவை: 1)

என மாணிக்கவாசகர் பாடுகின்றார். சிவபெருமான் மனித யோனியில் பிறக்காதவர், அனாதிப் பண்புடையவர் (திருமந்திரம்: 115, 2412, 2413). “பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோவிலும்” (இந்திரவிழவு ஊர் எடுத்த காலை) எனச் சிலப்பதிகாரம் சிவபெருமானைக் குறிப்பிடுவதுவும் இக்கூற்றையே குறிப்பதாக அமைகின்றது. ஆனால் ஒடினின் தந்தையானவர் புரி (Buri) ஜயந்தீஸ் (Giantess) ஆகியோருக்கும் மகனாகப் பிறந்தவர் என அறியப்படுகின்றார் (Shannon, 2010, 4). இதன் அடிப்படையில் சிவபெருமானுக்கும் போர்ஸ்கூக்கும் இடையில் வெளிப்படையான வேற்றுமை நிலவுவதை மறுக்க இயலாது. இதுவல்லாது சிவபெருமானை இந்து சமயம் பரம்பொருளாகவே போற்றுகின்றது. இத்தகைய குணங்கள் ஒடினின் தந்தையிடம் இருப்பதாக அறியப்படவில்லை.

உமையை சிவபெருமானின் அருட்சக்தியாகக் காணும் கைவ சித்தாந்தம். எனவே சிவமும் சக்தியும் வேற்றல் என்பதுவும் பெறப்படும். இதுவல்லாது சக்தியாகிய உமையம்மையை சாக்த சமயத்தின் முழுமுதற்பொருளாகக் கொள்ளும் மரபும் இந்துக்களிடையே உண்டு (Rajantheran, Sillalee, Viknarasa, 2009, 29). ஆனால், ஒடினின் தாயாகிய பெஸ்ட்லாவை

இத்தகைய பேராற்றல் மிக்கவளாகக் காட்டும் குறிப்புகள் எதுவும் இல்லை. இவ்விடத்தும் வேற்றுமை நிலவுவதை மறுப்பதற்கில்லை.

இதுவல்லாது, முருகப்பெருமான் சிவப்பரம்பொருளின் மற்றொரு வடிவமாகவே கந்த புராணம் சாற்றுகின்றது. ஆனால் ஒடினின் தந்தையும் ஒடினும் வேறுபட்ட தெய்வங்களாக மட்டுமே காட்டப்படுவது இவ்விடம் கவனிக்க வேண்டிய முக்கிய வேறுபாடாகும்.

ஆயுதம்

முருகப்பெருமானின் ஆயுதமாகவும் அடையாளமாகவும் விளங்குவது வேல் ஆகும். வேலைத் தன் திருக்கரத்தில் கொண்டுள்ளதால் முருகப்பெருமானுக்கு வேலாகுதன் எனும் திருநாமம் உண்டு. தேவர்களைச் சிறை மீட்கச் சூரனுடன் முருகப்பெருமான் போருக்குச் சென்ற போது அன்னை ஆதிபராசக்தி தனது சக்தியை வேலாக்கி முருகனுக்கு அளித்தார் எனக் கந்தபூராணம் கூறுகின்றது. அதனால் இதனைச் சக்தி வேல் என்றும் போற்றுவர். முருகப்பெருமான் தனது வேலைக் கொண்டே கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்து தாரகன், சிங்கமுகன் போன்ற அசரர்களை அழித்ததோடு, இறுதியில் மரமாக நின்ற தூரனை இருக்காகப் பிளந்து மயிலும் சேவலுமாக உருப்பெறச் செய்தார் என்பவை கந்தபூராணச் செய்திகள் (நாராயணவேலுப் பிள்ளை, 1998, 52, 5457, 9499 - 106108).

முருகப்பெருமான் வேலை ஆயுதமாகக் கொண்டது போலவே ஒடினும் ஈட்டி வடிவிலான குங்னீர் எனும் ஆயுதத்தைத் தன் படைக்கலமாகக் கொண்டுள்ளார். இது இரண்டு வகையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஒன்று ஈட்டி வடிவிலும் மற்றது முத்தலைச் சூலமாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது (Charles & Patricia, 2013, 199).

பட்டியல் 1: முருகனின் வேலும் ஒடினின் குங்னீரும்

முருகனின் ஆயுதங்கள்	ஓடினின் ஆயுதங்கள்
 அ	 ஆ
இருவடிவிலான வேல்	இருவடிவிலான குங்ஸீர் ஆயுதம்

இவை முருகப்பெருமானின் ஆயுதத்திற்கும் ஓடினின் ஆயுதத்திற்கும் உள்ள தோற்ற ஒற்றுமைகளைக் காட்டுகின்றன. இதில் முதலில் (அ) காட்டப்பட்டுள்ள வேலாயுதம் ஓடினின் சூல (இ) வடிவிலான ஆயுதத்துடன் ஒத்துப் போகின்றது. மற்றொரு வடிவத்தில் காணக்கிடக்கும் முருகனின் வேல் (ஆ) ஓடினின் ஈட்டி வடிவிலான ஆயுதத்துடன் (ஈ) ஒத்துப் போகின்றது.

முருகப்பெருமானின் சக்தி வேலாயுதம் எய்தவுடன் தன் பணியை முடித்து மீண்டும் முருகனின் கையில் வந்து சேரும் தன்மையுடையது ((நாராயணவேலுப் பிள்ளை, 1998, 52). அது போலவே ஓடினின் ஆயுதமும் எதனையும் தகர்த்தெற்றிந்து மீண்டும் ஓடினை வந்தடையும் தன்மையுடையதாகவே சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளது (Charles & Patricia, 2013, 199). இதன் அடிப்படையில் முருகனின் ஆயுதமும் ஓடினின் ஆயுதமும் ஒத்திருப்பதை அறிய முடிகின்றது.

ஆயினும் ஓடினின் ஆயுதமானது அத்தெய்வத்தின் படைக்கலனாகவே அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. ஆனால், முருகப்பெருமானின் வேலானது வெறும் போர்க்கருவியாக மட்டுமல்லாமல் ஞானத்தின் அடையாளமாகவும் வழிபடு முத்திரையாகவும் விளங்குகின்றது. வேலின் தக்துவும் குறித்து விளக்கும் போது அதனை ஒருவரின் ஞானத்திற்கு ஒப்புவழை கூறுவர். ஒருவரது ஞானமானது வேலின் படர்ந்த

பகுதியைப்போல பரந்து விரிந்தும், வேலின் நுனியைப் போல கூர்மையாகவும், அதன் தண்டு ஆழப்பதிந்திருப்பதைப் போல ஆழந்தும் இருத்தல் வேண்டும் எனப் பொருள் கூறுவர் (சிவபுராணம்: 35). இதுவல்லாது முருகனின் வடிவங்கள் இல்லாத இடங்களில் வேலைப் பிரதிட்டை செய்தால் அது முருகனைப் பிரதிட்டை செய்ததற்கு ஒப்பாகப் போற்றப்படுகின்றது. இவ்வாறு முருகனின் வேலாயுதத்திற்கு வழங்கப்படும் மற்ற தனித்துவங்கள் ஓடினின் குங்ஸீர் ஆயுதத்திற்கு இல்லை என்பது குறிபிடப்பட வேண்டிய மற்றொரு வேறுபாடாகும்.

போர்க்கடவுள்

வேதத்தின் அடிப்படையில் காணும் போது ஸ்கந்தன் போர்க்கடவுளாகவே குறிப்பிடப்படுகின்றார் (தேவபூதி நடராஜா, 2011, 16). முருகப்பெருமானின் படைப்பும் தூரபதுமன் முதலான அவணர்களை ஒடுக்கித் தேவர்களைக் காப்பதற்காகவே நிகழ்த்தப்பட்டது. அதனால்தான் முருகப்பெருமான் தேவசேனாபதியாகப் போற்றப்படுகின்றார் ((நாராயணவேலுப் பிள்ளை, 1998, 57). முருகப்பெருமானுக்குரிய வைபவங்களுள் கந்த சஷ்டி மிக முக்கியமான பண்டிகையாகும். இதன் ஆறாம் நாள் சஷ்டித் திதியன்று முருகப்பெருமான் தூரனை வதம் செய்த திருச்செந்தூரில் இன்றும் தூரசங்காரப் பெருவிழா நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. கந்தசஷ்டி கவசமும்

அரிசிரு மருகா அமரா பதியைக் காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய் (165-166)

எனக் கூறுவதும் முருகப்பெருமான் தேவர்களைக் காத்த பெருமையைப் பறைசாற்றுகின்றது.

ஜெர்மானிய நாட்டுத் தெய்வமாகப் போற்றப்படும் ஓடின் தெய்வமும் போர்க் கடவுளாகவே வணங்கப்படுகின்றார் (Jarich, 2015, 35). தெய்வலோகத்திற்கு எதிராக தொடுக்கப்படும் எந்த ஒரு யுத்தத்தையும் முறியடிப்பதற்கு யாரெல்லாம் பங்கு பெற வேண்டும் என ஓடின்தான் தீர்மானித்து அவர்களுக்கான ஆற்றலையும் வழங்குபவர் எனக் கூறப்படுகின்றது. போரில் ஓடினுக்கு, ஆடம் (Adam), பிரீமென் (Bremen) ஆகிய தெய்வங்கள் தளபதிகளாகப் பங்கேற்கின்றனர். மேலும் மனிதர்கள் கூட தாங்கள் ஈடுபடும் போர்களில் எதிரியை வெற்றி கொள்வதற்கான ஆற்றலை அடையப்பெற வேண்டி ஓடினை வணங்குவதாகக் குறிப்பு உள்ளது (MacCulloch, 2005, 105). ஓடினின் பின்னோக்கரும் போர்க்கலையில் தேர்ந்தவர்களே. இவர்களுள் தோர் எனும் மகன் மிகச் சிறந்த போராளி. இவனது ஆயுதம் சுத்தியல். இதுவே இவனுடைய மாபெரும் பலமாகவும் உள்ளதாகக் குறிப்பறியப்படுகின்றது. தோர் இடியையும் மின்னலையும் தனது ஆயுதத்தின் சக்தியாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார் (Peter Dunstan, 2005). அந்த வகையில் தோர் இந்திரனோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கூடிய வாய்ப்பும் உண்டு.

இதன் அடிப்படையில், முருகப்பெருமான் தோன்றியதற்கான முதன்மைக் காரணமும் ஓடின் போர்க்கடவுளாகப் பார்க்கப் படுவதற்கும் இடையில் ஒற்றுமை நிலவுவதை உணர முடிகின்றது. மேலும், முருகப்பெருமான் தூரபதுமன் முதலான அசரர்களோடு போர் தொடுக்கச் செல்லும் போது அவருடன் வீரவாகு, வீரகேசரி, வீரமகேந்திரர், வீரமகேசரர், வீரபுரந்தரர், வீரராட்சர், வீரமார்த்தாண்டர், வீராந்தகர்,

வீரதீரர் எனும் நவவீரர்களும் துணைக்குச் சென்றதாகக் குறிப்பு வருகின்றது (நாராயணவேலுப் பிள்ளை, 1998, 53). இந்த நவவீரர்களும் அம்பிகையின் சிலம்புப் பறல்களில் இருந்து சிந்திய மணிகளில் இருந்து தோன்றிய கன்னியர்களின் வயிற்றில் உதித்த வீரர்களாவர். இந்நவவீரர்களின் பிறப்பை:

“மங்கைலம்பின் மணியொன் பதிற்றோன்றும் துங்க மடவார் துயர்தீந்து தங்கள் விருப்பா லளித்தநவ வீரருக்குள் முன்னோன் மருப்பாயும் தார் வீரவாகு”

(கந்தர்கலிவெண்பா: 26)

என வர்ணிக்கிறார் குமரகுருபரர். இந்த நவவீரர்களுள் வீரவாகுத்தேவரே முருகப் பெருமானின் தூதுவராகவும் தளபதியாகவும் கூறப்படுகிறார். தளபதிகளின் எண்ணிக்கையில் மாறுபாடு இருந்தாலும் முருகக் கடவுளுக்கு வீரவாகு முதலான நவவீரர்கள் துணை நின்றது போலவே ஓடின் தெய்வத்திற்கும் ஆடம் (Adam), பிரீமென் (Brimen) ஆகிய வீரர்கள் போர்க்களத்தில் துணை நின்ற குறிப்பு, முருகனுக்கும் ஓடினுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமையைப் பறைசாற்றுகின்றது. முருகப்பெருமான் தேவர்களின் துயர் தீர்க்கவும் தேவருலகத்தைக் காக்கவும் தேவசேனாபதியாக விளங்கியது போலவே ஓடினும் போர்க்கலைகளில் சிறந்து விளங்கி தெய்வ உலகங்களுக்கு எதிரான போரில் அவ்வுலகங்களைக் காக்கும் பெரும்பணி ஆற்றிய குறிப்புகளும் இவ்விரு தெய்வங்களுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமைக்கு மேலும் வலுச் சேர்க்கின்றது.

ஞானத்தின் கடவுள்

முருகப்பெருமான் ஞானாதிபதியாகப் போற்றப்படுவர். பிரம்மணிடம் பிரணவத்தின் பொருள் கேட்டு அதற்குப் பொருளுரைக்க இயலாத் காரணத்தால் அவரைச் சிறையிட்டவர் (நாராயணவேலுப் பிள்ளை, 1998, 48). தந்தைக்கு பிரணவத்தின் பொருளுரைத்துத் தகப்பன் சாமியானவர்.

முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளுள் திருவேரகம் எனும் சுவாமிமலை முருகப்பெருமான் சிவப்பரம்பொருளுக்குப் பிரணவத்தின் உட்பொருளை உபதேசித்த திருத்தலமாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது (Manicka Rao Athinarayanan, 2012, 105). ஸ்ரீமத் சற்குரு சச்சிதானந்த சுவாமிகள் கந்தகுரு கவசத்தில்,

“தகப்பன் ஸ்வாமியே என் இதயத்துள் தங்கிடுவாய் ஸ்வாமி மலைதனில் சொன்னதனைச் சொல்லிடுவாய் சிவகுரு நாதா செப்பிடுவாய் ப்ரணவமதை அக்கண் திறக்க அருள்வாய் உபதேசம்” (26-29)

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இப்பாடல் வரிகளான து முருகப்பெருமானே சிவபெருமானுக்குக் குருவாக விளங்குவதாகவும், அவரே அடியவர்க்கு ஞானத்தை வழங்கவல்ல குருவாகவும் விளங்குவதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் அருணகிரிநாதர்,

“நாத விந்து கலாதி நமோ நம
வேத மந்திர சொருபா நமோ நம
ஞான பண்டித சுவாமி நமோ நம வெகுகோடி”
(திருப்புகழ்: 13)

என முருகப்பெருமானை ஞானபண்டித சுவாமியாகப் போற்றுகின்றார். இவை அனைத்தும் முருகனே ஞானத்தின் கடவுள் என்பதனை உறுதிபடுத்துகின்றன.

இதுவல்லாது அகத்தியர் முதலான சித்தர்களுக்கும் முருகப்பெருமானே ஞானகுருவானவர். சுப்பிரமணியர் ஞானம் எனும் நாலானது முருகப்பெருமான் அகத்தியருக்கு ஞானத்தை உபதேசித்த நாலாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அகத்தியர் முதலான சித்தர் பாரம்பரியம் முருகப்பெருமானிடத்தில் இருந்தே தோன்றியுள்ளது ((இராசேந்திரன், சிவபாலன், சில்லாழி, 2009, 89).

முருகப்பெருமானே தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளை உலகினுக்கீந்தார் எனப்படுகின்றது. முருகப்பெருமான் அகத்தியருக்குத் தமிழைப் போதித்து

அம்மொழியை உலகில் பரப்பச் செய்யப் பணிக்கப்பட்டதாகக் குறிப்புகள் உள்ளன (Rajantheran, Sillalee, Viknarasa, 2009, 31). இதன் வழி முருகப்பெருமான் தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகிய இரண்டு மொழிகளின் கர்தாவானார் என்பது சித்தர் பாரம்பரியத்தின் அடிப்படையில் உறுதிபடுகின்றது (சுப்பிரமணியர் ஞானம்).

முருகப்பெருமானைப் போலவே ஒடின் தெய்வமானவர் ஞானத்தின் கடவுளாக ஜெர்மானியர்களால் போற்றப்பட்டவர். இவர் கவி பாடி இலக்கியங்கள் புனையும் ஆற்றலுடைய தெய்வமாகவும் குறிப்பிடப் படுகின்றார் (Kathleen & Marian Rengel, 2004, 67). ஒடின் ஞானம் பெற வேண்டி ஒன்பது நாட்கள் இரவும் பகலும் ஊன் உறக்கமின்றி யக்ட்ரஸி (yggdrasil) எனும் மரத்தில் தொங்கியபடி தன்னை வருத்திக் கடுந்தவம் இயற்றியுள்ளார் (Neil Philip, 1996, 39). மேலும் தனது தவத்தினால் கிடைக்கப்பெற்ற ஞானத்தால் தன்னை வேலால் குத்திக் கொண்டு பழங்கால ஜெர்மானிய ஏழுத்துக்களையும் உருவாக்கியுள்ளார். ஒடின் மிகுந்த ஞானத் தேடல் உடையவர். ஞானத்தை அடையும் பொருட்டு எத்தகைய தியாகத்தையும் செய்வதற்குத் தயங்காதவர் (Steven Long, 2015, 26-27).

ஒருமுறை ஒடின் உலக ஞானத்தைப் பெறுவதற்காக மீமீர் எனும் காவலனுக்குச் சொந்தமான கிணற்றில் உள்ள தண்ணீரை அருந்துவதற்காகச் செல்கின்றார். ஆனால் அந்தக் கிணற்றைப் பாதுகாக்கும் மீமீர், ஒடினைத் தண்ணீர் அருந்த அனுமதிக்க மறுக்கிறார். மேலும், தெய்வமே ஆனாலும் ஏதேனும் தியாகத்தைச் செய்தால்தான் இக்கிணற்றில் இருக்கும் தண்ணீரைக் குடிக்கத் தாம் அனுமதிக்க முடியும் என மீமீர் கூறுகின்றார். தாம் தண்ணீரைக் குடிக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என ஒடின் வினவிய போது மீமீர் உனது ஒரு கண்ணைத் தானமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிறார். அது போலவே ஒடினும் தனது ஒரு கண்ணைச் சுற்றும் சிந்திக்காது

பறித்துக் கிணற்றில் போட்டதாகவும் கூறப்படுகின்றது (Mary Pope Osborne, 2000, 10).

இக்குறிப்புகளின் அடிப்படையில் கானும் போது முருகப்பெருமானுக்கும் ஓடின் தெய்வங்கள் எனும் அடிப்படையில் ஒற்றுமைகள் நிலவுவதை மறுப்பதற்கில்லை. முருகப்பெருமான் தமிழையும் சமஸ்கிருதத்தையும் உலகினுக்கு ஈந்தது போலவே ஓடினும் தொடக்க காலத்து ஜெர்மானிய மொழியை உலகிற்குக் கொடுத்துள்ளார். முருகன் ஞானக் கடவுளாக விளங்குவது போலவே ஓடின் தெய்வமும் ஞானத்திற்கு முதன்மை யளிக்கும் தெய்வமாக விளங்குகின்றார்.

இவ்வாறு இவ்விரு தெய்வங்களும் ஞானத்திற்கு முதன்மை அளிக்கக் கூடிய தெய்வங்களாக விளங்கிய போதும் இக்கருத்திலும் சில வேறுபாடுகள் நிலவுவதை மறுக்க இயலாது. முருகப்பெருமானைப் பொருத்த வரையில் அவர் பூரண ஞானமுடையவர், ஞானத்தின் பிறப்பிடம். முருகப்பெருமானுக்கு குருவென யாரும் இருந்ததில்லை. இவரே சித்தர்களுக்கும் ஞானிகளுக்கும் குருவாக இருந்துள்ளார். மேலும், ஆதிப்பரம் பொருளாகப் போற்றப்படும் பூரண ஞானமுடைய சிவபெருமானுக்கே குருவாக விளங்கியவராதலால் இவரின் ஞானம் யாராலும் அல்லது எதனாலும் போதிக்கப்படாத அல்லது சுட்டிகாட்டப்படாத தானே விளைந்த ஞானமாகும். இதனையே தன்வயத்தனாதல் என்பர்.

ஆனால், ஜெர்மனியத் தெய்வமாகிய ஓடினின் நிலை அதுவல்ல. ஓடின் யக்ட்ரஸி மரத்தில் தொங்கியபடி தவமியற்றியும், உலக ஞானத்தைப் பெற வேண்டித் தனது ஒரு கண்ணைத் தியாகம் செய்து தனது ஞானத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டுள்ளார். இக்கூற்றுகளாவன இவர் பூரண ஞானம் உடையவர் அல்லர் என்பதனையும் ஞானத்தை அடையும் வேட்கை உடையவர்

என்பதையும் சுட்டுகின்றது. இச்சிந்தனையின் அடிப்படையில் ஞானத்தின் பிறப்பிடமாக முருகனும், ஞான வேட்கை உடையவர் எனும் நிலையில் ஓடினும் மாறுபடுகின்றனர்.

நோய்களைக் குணப்படுத்தும் மூற்றல்

முருகப்பெருமான் அடியவர்களின் நோய் தீர்க்கும் கடவுளாகவே போற்றப்படுகின்றார். அருண கிரிநாதர் திருத்தணிகைத் திருப்புகழிலும் (243), பாலதேவராய சவாமிகள் இயற்றிய கந்தசஷ்டி கவசத்திலும் முருகன் தீராத நோய்களைத் தீர்க்கும் இறையாகப் போற்றப்படுகின்றார்.

அதுவல்லாது பிறவி நோயையும் தீர்க்க வல்லவராகவும் முருகப்பெருமான் கொண்டாடப்படுகின்றார் (திருப்புகழ், திருமாவுர்: 7). இது போலவே தேவராய சவாமிகளும், காலதூதர்கள் முருகனின் அடியார்களைக் கண்டால் அஞ்சி நடுங்குவர் என்றும் கூறுகின்றார் (கந்தசஷ்டி கவசம்: 130- 133). இக்கூற்றுகள் அனைத்தும் அடியவர்களுக்கு முருகப்பெருமான் அமரத் தன்மையினை அருள்வார் என்பதனை உறுதிபடுத்துகின்றன.

முருகக் கடவுளைப் போலவே, ஓடின் தெய்வமும் நோய் நீக்கி மக்களின் வாழ்க்கையில் சபீட்சத்தை அளிக்க வல்லவராகவும் ஜெர்மானியர்களால் போற்றப்படுவார். இவர் ஒன்பது இரவு பகல் யக்ட்ரஸில் (yggdrasil) எனும் மரத்தில் தொங்கியபடி இயற்றிய தவத்தின் பயனால் யாருடைய நோயையும் நீக்கும் சக்தியைப் பெற்றார் (Steven Long, 2015, 26-27). அது முதல் கொண்டு இவர் நோய்களைக் குணப்படுத்தும் தெய்வமாகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டார்.

இதன் அடிப்படையில் முருகனும் ஓடினும் நோய்தீர்க்கும் கடவுளர்கள் எனும் கருத்தில் ஒத்துப் போவதைக் காணலாம். ஆனால் இவ்விடத்திலும் ஒரு மாறுபாடு இருப்பதை மறுக்க இயலாது. ஆய்வின் கண் கொண்டு பார்க்கும் போது, ஓடின் தெய்வம் மக்களின் உடல் நோயைத் தீர்க்கும்

தெய்வமாகப் போற்றப்பட்டாலும் கூட அவர் சாகாவரமருஞும் ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கவில்லை. இவ்விடத்தில் முருகனும் ஓடினும் நோய் நீக்கம் அருளும் தெய்வங்கள் எனும் அடிப்படையில் ஒன்றெனத் திகழ்ந்த போதும் முருகக் கடவுள் அதனினும் ஒரு படி மேலே சென்று தன்னை அண்டிய அடியார்களுக்கு மரணமிலாப் பெருவாழ்வு (முக்தி) அருள்வார் என்ற குறிப்பு பெறப்படுகிறது. இக்கருத்தின் அடிப்படையில் முருகனும் ஓடினும் சற்று மாறுபடுவதைக் காணலாம்.

எல்லா உலகங்களிலும் ஸ்ரீமதை

இந்து மதம் முருகப்பெருமானை எல்லா உலகங்களுக்கும் தலைவனாகப் போற்றுகின்றது. இந்து மதத்தில் குறிப்பிடப்படும் ஈரேழு பதிநான்கு லோகங்களிலும் முருகப்பெருமானின் ஆளுமை உண்டு. இதனைத் திருச்செந்தூர் புராணத்தில் ‘தரணிதனில் ஆறுபத்து அறுகோடி தீர்த்தமும் சரவணத்துள் அடக்கம்’ எனத்தொடங்கும் பாடவில் வருகின்ற,

“ஈரேழு புவனமுதல் அண்டங்கள் பலவும் உன்

இடத்தினில் அடக்கமய்யா”

(சிவனார் மனம் குளிர் உருவானவன், 39: 6)

எனும் பாடல் வரி நேரடியாகவே உரைப்பதாக அமைகின்றது. இக்கூற்றை வலுப்படுத்தும் வண்ணம் பாலதேவராய சுவாமிகள், முருகனை வணங்கினால் அவனுடைய அடியார்களுக்கு அனைத்து லோகங்களில் உள்ளவர்களும் உறவாவர் எனும் கருத்தை முன்வைக்கும் விதமாக,

“ஈரேழு உலகமும் எனக்கு உறவாக”

(கந்தசல்லி கவசம்: 158)

எனப் பதிவு செய்கிறார். இக்கூற்றானது முருகனின் ஆளுமைக்கு உட்பட்டே அனைத்து உலகங்களும் உள்ளன என்பதை உறுதிபடுத்துகின்றது.

முருகக் கடவுளைப் போலவே, ஓடின் தெய்வமும் பிற உலகங்களிலும் ஆளுமை

உடையவராகவே அறியப்படுகிறார். ஓடின் தவப்பயனாக எல்லா உலகங்களிலும் தொடர்புகொள்ளும் ஆற்றலுடையவரகவும் விளங்கப்பெற்றார் (Neil Philip, 1996, 39). மற்ற உலகங்களிலும் வழிபடும் கடவுளாகவும் விளங்கினார். இதன் அடிப்படையில் கானும் போது ஓடினும் முருகனும் மற்ற எல்லா உலகிலும் ஆளுமை செலுத்துவதில் ஒரே நிலைப்பாட்டில் உள்ளன எனக் கூறலாம்.

விருட்சங்கள்

“ஆலமும் கடம்பும் நல்யாற்று நடுவும்” (4.66: 73) எனப் பரிபாடலும் “துறையும் ஆழமும் தோள் வலி மரா அழும்” என்று கலித்தொகையும் ஆலமரத்தையும் கடம்ப மரத்தையும் முருகக்கடவுளுக்குரிய மரங்களாகக் குறிப்பிடுகின்றன. மேலும், கடம்ப மரத்தை முருகனுக்குரிய மரமாகவும் குறிப்பிடுவர். முருகனுக்குரிய கடம்ப மரத்தை வழிபட்டால் கொடிய மனம் படைத்தோரும் ஏதிரிகளும் வீழ்வர் என்றும் வீரமரணம் அடைந்தாரை அம்மரத்தடியில் புதைத்து நடுகல் வைத்து வழிபட்டால் வெற்றி கிட்டும் என்றும் குறுந்தொகை கூறுகின்றது. முருகன் வள்ளியைத் திருமணம் தெய்து கொள்வதற்காக நிகழ்த்திய திருவிளையாடல்களுள் அவர் வேங்கை மரமாக நின்ற திருவிளையாடலும் ஒன்றென்பர் (நாராயணவேலூப் பிள்ளை, 1998, 117). வேங்கையாக நின்ற முருகனை வழிபட்டால் பயிர்கள் நன்கு விளையும் எனும் கருத்தை ‘எரிமருள் வேங்கை கடவுள் காக்கும்’ (216: 67) எனும் நற்றிணைப் பாடவின் வழி அறியலாம்.

முருகப்பெருமானை ஓத்தே ஓடின் தெய்வமும் மரங்களுடன் தொடர்புடயவராகவே காட்டப்படுகின்றார். ஓடின் யக்ட்ரஸில் எனும் மரத்தில் தொங்கியபடி தன்னை வருத்திக் கடுந்தவம் இயற்றியுள்ளார் (Neil Philip, 1996, 39). யக்ட்ரஸில் என்பது புனிதமான மரமாகக் கருதப்படுகின்றது. இதனைச் சாம்பல் மரமென்பர். அம்மரத்தில் கடவுளர்கள்

உறைவதாகவும், அம்மரத்திலிருந்தே தமது பணிகளைச் செய்வதாகவும் நம்பப்படுகின்றது. ஜெர்மானியர்களின் நம்பிக்கையின் படி இம்மரத்தினுடைய கிளைகள் மேலோகம் வரை செல்வதோடு, இதன் மூன்று வேர்கள் ஒவ்வொன்றும் ரொபூருனர் என்ற கிணற்றிலும், எவேர்கிளிமர் என்ற நீரூற்றிலும், மிமிஸ்புருனர் என்ற கிணற்றிலும் வேருன்றியிருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. இதில் ஏரம் என்ற பாம்பும் கழுகும் இருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. இம்மரம் ஒன்பது கோள்களையும் இணைப்பதாகவும் கூறப்படுகின்றது (டேவிட்சன், 1993, 69).

இக்கூற்றுகள் யாவும் முருகக் கடவுள் எவ்வாறு கடம்பம், ஆலம், வேங்கை ஆகிய மரங்களுடன் தொடர்பு படுத்தப்பட்டிருந்தாரோ அது போலவே ஓடினும் யக்ட்ரஸில் மரத்துடன் தொடர்புடையவராகவே இருந்துள்ளார் என்பதனை உறுதி செய்கின்றன. மேலும் ஓடினுடன் தொடர்புடைய யக்ட்ரஸில் மரம் நவகோள்களையும் இணைப்பதாகக் கூறப்படுவதுவும், முருகப்பெருமானின்

பக்தர்களுக்கு “நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மையளித்திடும்” எனும் கந்த சஷ்டி கவச வரிகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத்தக்கதாக உள்ளதைக் காண்க.

முடிவுரை

முருகக்கடவுளையும் ஓடின் தெய்வத்தையும் பின்புல வரலாறு, ஆயுதங்கள், தொழில்கள், தனித்தன்மைகள் ஆகிய கருப்பொருள்களின் அடிப்படையில் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது நிச்சயமாக அவர்களிடத்திலே வெளிப் படையான ஒற்றுமைகள் இருப்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. ஆயினும் முருகனும் ஓடின் தெய்வமும் ஒரு நிலையில் வைத்துப் பார்க்கக் கூடியவர்கள் என்ற முடிவுக்கு நம்மால் வர இயலவில்லை. முருகன் பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானின் மறுவடிவமாக இருக்கிறார். ஆனால் ஓடின் பரம்பொருளின் வடிவமாக அல்லாமல் ஒரு பெரும் தெய்வம் எனும் நிலையில் வைத்து மட்டுமே பார்க்க முடியும் என்பதுவே இவ்வாய்வின் முடிந்த முடிவாக வைக்கப்படுகின்றது.

Bibliography

- Charles Russell Coulter, Patricia Turner. (2013). *Encyclopedia of Ancient Deities*. New York: Routledge.
Civapuram.
Cuppiramaniyar னானம் 500.
Tiruccentūr puranam.
Tiruppukazh..
Tirumantiram.
Tiruvempāvai.
Devapoopathy Nadarajah. (2011). *The Worship of Murugan*. Kuala Lumpur: Malaysia Ilangkai Saivar Assosiation.
Jarich G. Oosten. 2015. *The War of the Gods (RLE Myth): The Social Code in Indo-European Mythology*. New York: Routledge.
Kantacacti kavacam.
Kantakuru kavacam.
kantarkalivenpā.

Kalittokai.

Kuruntokai.

Cilappatikâram.

Kathleen, N. Daly, Marian Rengel. (2004). *Norse Mythology A to Z: A Young Reader's Companion*. New York: Infobase Publishing.

Kishore, B.,R. (2001). *Lord Shiva*. Delhi: Diamond Pocket Books (P) Ltd.

Larissa McDermott. (2016). *Runes*. Lulu.com.

MacCulloch, J.a. (2005). *The Celtic and Scandinavian Religions*. New York: Cosimo Classic.

Manicka Rao Athinarayanan. (2012). "Lord Muruga Six Battle Campus-Arupadai Veedugal (Story)" in *Arulmigu Sri Subramaniar Alayam Mahakumbabishegam*. Rawang: Print Shine. Mary

Pope Osborne. (2000). *Favorite Norse Myths*. New York: Scholastic Inc.

Narayana Velupillai, M. (1998). *Srî kanta purâna câram*. Chennai: Anuragam.

Neil Philip. (1996). *Odin's Family: Myths of the Vikings*. New York: Orchard Books.

Peter Dunstan. (2005). *Dark Powers that Bind*. Florida: Llumina Press.

Rajantheran, M., Sivapalan, G & Silllalee, K. (2009). *Cittarka vâvum vâkkum: Ôr âyvup pârvai*. Chennai: Sithar Literary Centre.

Rajantheran,M., Silllalee,K. & Viknarasa,R (2009) *An Introduction to Hinduism*. Selangor: Malaysia Hindu Sangam.

Shannon Eric Denton. (2010). *Odin*. Minnesota: Magig Vagon.

Steven Long. (2015). *Odin: The Viking Allfather*. New York: Bloomsbury Publishing.

Tolkâppiyam.

Paripâdal.